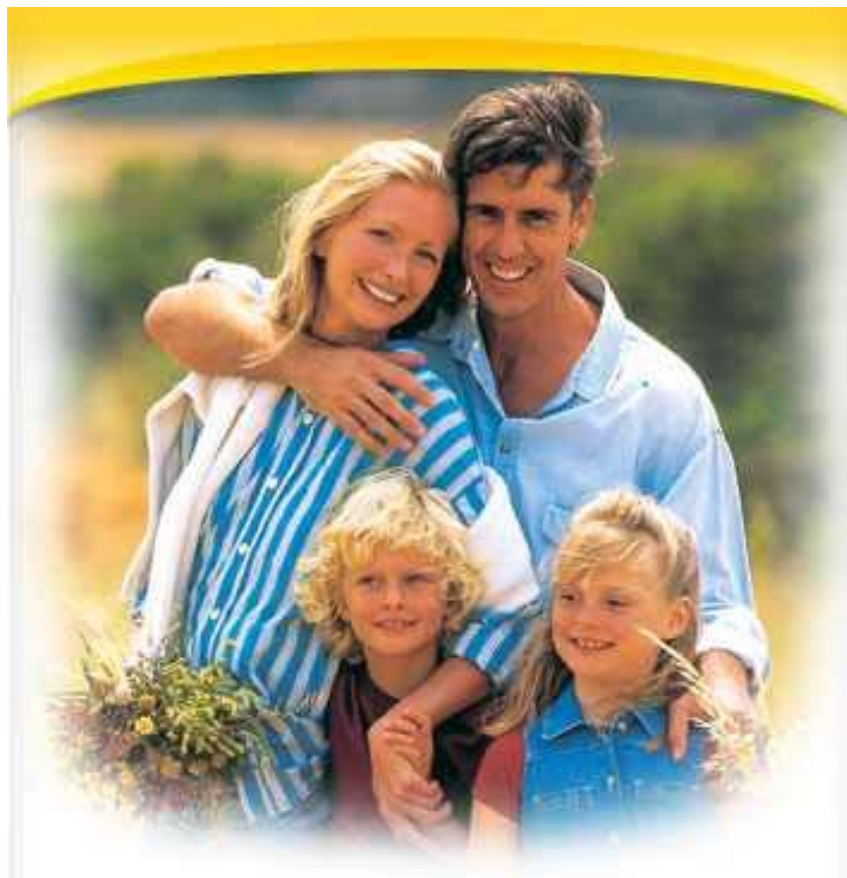

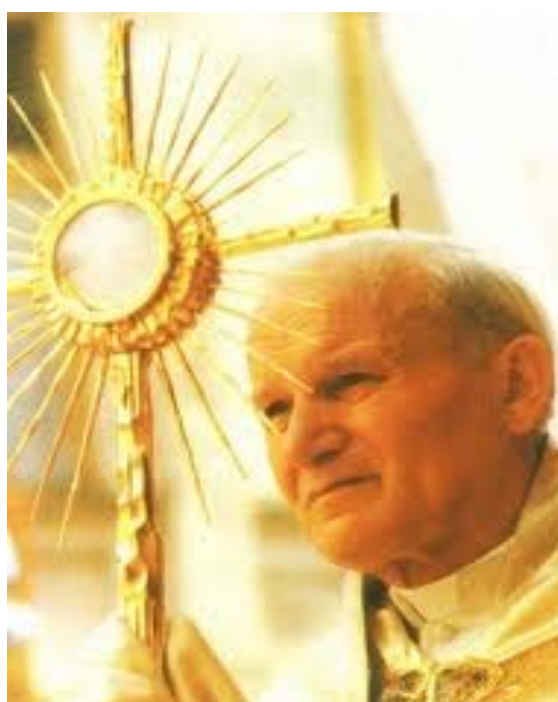
Eucharistická adorácia

NA SIEDMEJ DIECÉZNEJ PÚTI RODÍN,
PRI PRÍLEŽITOSTI SVIATKU NÁVŠTEVY PANNY MÁRIE
VIŠŇOVÉ
(27. 6. – 28. 6. 2015)

**“CIRKEV ŽIJE
Z EUCHARISTIE“**

Po postkomúnii biskup alebo kňaz vystaví Najsvätejšiu oltárnu sviatosť na oltár v monštrancii - majú horieť štyri až šesť sviec po stranách. Počas eucharistickej piesne z JKS predsedajúci incenzuje sviatosť.

Pred tebou, Ježišu (JKS 282) 2 - 3 strofy. Na kolená padám ...

Po skončení piesne pokračuje:

K.: Nech je zvelebený Ježiš v Najsvätejšej oltárnej sviatosti.

L.: Od tohto času až naveky.

K.: Budeme odpovedať: Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, prítomný v Najsvätejšej sviatosti oltárnej, ty si nám zjavil Nebeského Otca, ktorý dal tomuto svetu základ života v rodine.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, ty si miloval svojich rodičov a oni milovali teba, upevni všetky rodiny v pokoji a vo vzájomnej láske.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, teba rodičia plní úzkosti našli na tretí deň v dome tvojho Otca, nauč nás vždy hľadať najprv Božie kráľovstvo.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, náš Učiteľ, tvoja matka zachovávala tvoje činy a slová vo svojom srdci, daj nech počúvame tvoje slovo a zachováваме ho v srdci čistom a dobrom.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, pápež František vo svojich tweetoch píše: Dalo by sa bez preháňania povedať, že rodina je motorom sveta a dejín. Rodina je základným prvkom každého

udržateľného ľudského a sociálneho rozvoja. Pane, žehnaj rodinu a posilni ju v tomto čase krízy.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, tvoj námestník z Ríma hovorí, že rodina prežarovaná evanjeliom je školou kresťanského života. Tam sa učíme vernosti, trpezlivosti a obetavosti. Svätosť si vyžaduje denné obetavé sebadarovanie. Preto je manželstvo magistrálou vedúcou k svätosti.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu Kriste, v rodine sa učíme milovať a uznávať dôstojnosť každého človeka, zvlášť toho najslabšieho. Drahí rodičia, naučte svoje deti modliť sa. Modlite sa s nimi. – tak nás povzbudzuje pápež.

K.: Pane Ježišu Kriste, svätý pápež Ján Pavol II. povzbudzoval slovenských chlapcov a dievčatá povolaných na manželstvo a rodinný život, aby sa učili od teba pravej láske. Je to láska náročná, nehľadá sebecký pôžitok, ale je otvorená pre sebadarovanie. Pomáhaj slovenskej mládeži, aby žila sväto.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu, pomáhaj všetkým, ktorí tvoria zákony, aby si uvedomovali, že Nebeský Otec postavil ľudstvo na základe, ktorým je rodina a rodinu tvorí muž, žena a deti.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu, mnohým stroskotalo prvé manželstvo a teraz žijú v druhom nesviatostnom zväzku. Prosíme ťa za týchto manželov. Hoci nemôžu prijímať Eucharistiu, daj im silu, aby sa aj v rodinách modlili, čítali Sv. Písmo, aby duchovne prijímali z darov, ktoré im ponúkaš.

L. : Klaniame sa Ti Pane Ježišu a ďakujeme za dar rodiny.

K.: Pane Ježišu, Ty cez sviatosť manželstva vkladáš do rodiny svoje požehnanie. Daj silu ľuďom dneška, aby si ochotne,

s láskou a zodpovednosťou vysluhovali sviatosť manželstva a tak začínali nový život.

Nasleduje čítanie zo Svätého Pisma.

Vypočujme si slová sv. Pavla z Listu Efezanom:

Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. Tak sú aj muži povinní milovať svoje manželky ako vlastné telá. Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého. Veď nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, lebo sme údmi jeho tela. Preto muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi. Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého. A manželka nech si ctí muža. (Ef 5,25 – 33)

A keďže aj my žijeme náročné časy, sv. Pavol nám v tom istom liste dáva aj návod ako bojovať proti Zlému:

Upevňujte sa v Pánovi a v sile jeho moci. Oblečte si Božiu výzbroj, aby ste mohli čeliť úkladom diabla. Lebo nás nečaká zápas s krvou a telom, ale s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Preto si vezmite Božiu výzbroj, aby ste mohli v deň zla odolať, všetko prekonať a obstáť! Stojte teda: bedrá si prepášte pravdou, oblečte si pancier spravodlivosti a obujte si pohotovosť pre evanjelium pokoja! Pri všetkom si vezmite štít viery, ktorým môžete uhasiť všetky ohnivé šípy zloducha! A zoberte si aj prilbu spásy a meč Ducha, ktorým je Božie slovo! Vo všetkých modlitbách a prosbách sa modlite v každom čase v Duchu! A v ňom vytrvalo bdejte a proste za všetkých svätých! (Ef 6,10 – 18)

Zasvätení v manželstve – to je téma našej púte v roku zasvätených

Komu patrí tento termín, táto myšlienka? Zasvätenie všeobecne chápeme ako **Niečo... čo výlučne patrí Niekomu...**

Vieme, že sú ľudia zasvätení Bohu – kňazi, rehoľníci...alebo zasvätení nejakej ideológii, výskumu, či práci...

Ale ako chápať **zasvätenosť v manželstve?**

Každý kresťan už by mal žiť jedno zasvätenie – to najdôležitejšie - **svoj krst.**

Krstom sa zasväcujeme Pánovi, krstom dávame najavo – kto je prvý v mojom živote a kam sa uberá môj život.

Obliekame si Krista, osvojujeme si jeho učenie, jeho myslenie, jeho život....

Ďalším zasvätením dávam svojmu životu zreteľnejší smer, zmysel, hodnotu.

Môžem zasvätiť svoj život priamo - výlučne Bohu, alebo si zvolím manželstvo.

Manželstvo je tiež akoby zasvätením sa Bohu, ale spolu s manželom či manželkou, s ktorým chcem prežiť celý život, byť pri ňom v každej situácii, chcem s ním mať deti, rodinu, ktorú chcem tiež zasvätiť Pánovi.

Svätý Otec František na generálnej audiencii 2. 4. 2014 hovoril v katechéze o manželstve, ktoré je zasvätením a poslaním. V duchu knihy Genezis vysvetlil, že manželský pár predstavuje „Boží obraz“, a to obaja spoločne, manžel aj manželka: «Boh stvoril človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril, muža a ženu ich stvoril... Preto muž opustí svojho otca i svoju matku a prilipne k svojej manželke a budú jedným telom» (Gn 1,27; 2,24). Božím obrazom je manželský pár, je ním muž a žena, obaja. Nie iba muž, nie iba žena, ale obidvaja. Toto je Boží obraz. A táto zmluva medzi mužom a ženou reprezentuje Božiu lásku, jeho zmluvu s nami. Toto je krásne, ozaj nádherné! Sme stvorení, aby sme milovali, ako odzrkadlenie Boha a jeho lásky. A v manželskom zväzku muž a žena uskutočňujú toto povolanie v podobe vzájomnosti a plného a definitívneho životného spoločenstva. Vtedy, keď muž a žena slávia sviatosť manželstva, Boh sa v nich takpovediac odráža, vtlača do nich vlastné črty a nezmazateľný charakter svojej lásky. Manželstvo je ikonou

Božej lásky k nám. To je niečo prekrásne! – hovorí pápež František a pokračuje: Aj Boh je totiž spoločenstvom. Tri Božské osoby, Otec, Syn a Duch Svätý žijú odvždy a navždy v dokonalej jednote, a práve toto je tajomstvom manželstva: Boh vytvára z dvoch manželov jediné bytie. Sväté písmo to mocne vyjadruje: „jedno telo“. Také intímne je zjednotenie muža a ženy v manželstve. A práve toto je tajomstvo manželstva: Božia láska, ktorá sa odráža v manželskom zväzku, vo dvojici, ktorá sa rozhodne žiť spoločne. A preto muž zanecháva svoj domov, dom svojich rodičov, a ide žiť so svojou manželkou a spája sa s ňou tak mocne, že sa stanú podľa slov Svätého Písma „jedným telom“. Nie sú dvoma, sú jedným.

Sv. Pavol v Liste Efezanom zdôrazňuje, že v kresťanských manželoch sa odráža veľké tajomstvo: Kristov vzťah s Cirkvou, ním ustanovený snubný vzťah. Cirkev je Kristovou nevestou, ide tu o tento vzťah. **To znamená, že manželstvo zodpovedá špecifickému povolaniu a má byť považované za zasvätenie. Je zasvätením. Muž a žena sú zasvätení pre ich lásku, zasvätení láske.** Práve v sile tejto sviatosti manželia prijímajú pravé a im vlastné poslanie, aby počnúc jednoduchými a bežnými vecami mohli vo vernosti a v službe zviditeľniť lásku, ktorou Kristus miluje svoju Cirkev a naďalej za ňu dáva život. Naozaj nádherný je plán, vložený do sviatosti manželstva! Uskutočňuje sa v jednoduchosti a tiež v krehkosti ľudských podmienok. Dobré vieme, s koľkými ťažkosťami a skúškami sa stretáva život manželského páru... **Dôležité je udržiavať živé spojenie s Bohom, ktoré je základom manželského zväzku.** Vzťah s Pánom je vždy tým pravým putom. Keď sa rodina modlí, vzťah sa udržiava. Keď sa manžel modlí za manželku a manželka zasa za manžela, vzťah sa stáva silným. Jeden sa modlí za druhého. Je pravda, že v manželskom živote prichádzajú mnohé ťažkosti. Mnohé, však? Keď práca a peniaze nestačia, keď deti majú problémy... množstvo ťažkostí. A neraz sa manžel či manželka trochu znervóznia a hádajú sa medzi sebou. Alebo nie? Škriepia sa? Stále! Vždy je to tak. V manželstve sú vždy hádky. Niekedy aj taniere lietajú, všakže? Smejete sa, ale je to pravda! – hovorí pápež František. Nemáme však preto zostať skleslí. Ľudská povaha je taká. **Tajomstvo však tkvie v tom, že láska je silnejšia než chvíľa hádky.** Preto zvyknem manželom radiť, aby deň, v ktorom sa pohádali,

nikdy neskončili bez zmierenia. Nikdy! A kvôli zmiereniu netreba volať Organizáciu spojených národov, aby k vám domov prišli nastoliť pokoj! Stačí malé gesto, pohladenie: „Nuž ahoj, tak zajtra!“ A zajtra sa začne nanovo. Toto je život, ísť ďalej s odvahou k ochote prežívať ho spoločne. A to je veľké a krásne, však? Manželský život je nádherná skutočnosť a máme ju vždy chrániť, chrániť deti. Viackrát som tu už spomenul, že to, čo pomáha manželskému životu, sú tri slová. Nevieť, či si ich pamätáte. Tieto tri slová sa majú vždy používať a nemajú doma chýbať: „prosím, ďakujem, prepáč“. Tri čarovné slová. – dokončil svoju reč Svätý Otec František.

Náš dnešný kazateľ vladyka Cyril na sviatok Svätej rodiny (28. 12. 2014) uvažoval cez Vatikánsky rozhlas nad atmosférou v našich rodinách,

ktoré sa schádzajú pri spoločnom stole, jeden druhému pripravuje darček, aspoň počas sviatočných dní si jeden na druhého nájde čas. Možno si nájde čas aj na spoločné zastavenie sa a zahľadanie sa na Betlehem.

Uvažoval takto: „Nevieť či ste niekedy pozorovali deti, keď v škôlke, škole, či doma majú postaviť, rozložiť, alebo hoc aj nakresliť Betlehem. Koľko fantázie pritom vedia uplatniť, ale súčasne aj koľko veľmi poučného zdravého rozumu nezaťaženého predsudkami takzvanej „modernosti za každú cenu“ vedia preukázať. Už malé deti, keď rozkladajú figúrky pri betleheme totiž celkom spontánne vedia, čo je podstatné a čo je okrajové, vedľajšie. Podstatné a v strede celej udalosti sú tri postavy: Pán Ježiš ako dieťa, Panna Mária a svätý Jozef. Všetko ostatné je len doplnok, vysvetlenie, rámeč, ozdoba – pastieri aj králi, aj ich zlato aj žiariaca hviezda, aj anjeli nad betlehemom, aj ťavy, aj ovečky, aj ten vól a osol. Už malé dieťa rozkladajúce figúrky v betleheme, vie čo k čomu patrí, a čo k sebe nepasuje, vie že žena a muž patria k sebe, že tvoria pár, a že keď sa rozhodnú pre spoločný život vo vzájomnej trvalej láske spečatenej verejne priznávaným a záväzným sľubom, tak tvoria manželský pár a voláme ich manželia, a že žena, muž a dieťa, teda mama, oco a ich deti, tvoria rodinu.

Všetko ostatné je len doplnok, kulisa, kontext, komparz – teda scéna, pri ktorej má každý svoje miesto, ktoré nie je možné svojvoľne meniť. Skúste dieťaťu preložiť ľavu, alebo ovcu, na miesto oslíka, skúste namiesto Márie a Jozefa postaviť vedľa Ježiška v jasličkách dvoch kráľov alebo dvoch pastierov – uvidíte, ako sa náš drobec zamračí, pokrúti hlavou a začne veci ukladať na svoje miesto, hundrajúc – „čo to robíš... takto nie, takto to nefunguje, nebabri mi do toho“.

A vo svojej jednoduchosti a úprimnosti tým vyjadrí veľkú pravdu – takú jednoduchú a veľkú pravdu, že je dnes považovaná za priam rebelantskú a vraj kontroverznú.

Vo figúrkovom betleheme Panna Mária a sv. Jozef sú obrátení k sebe navzájom a súčasne sa skláňajú k dieťaťu. To je Svätá rodina. Takto chce vidieť svoju rodinu aj dieťa, skladajúce figúrky betlehema. Vie, že rodičia majú byť obrátení k sebe navzájom a súčasne aj k dieťaťu, ktoré ich spája. Otočte jednu z týchto rodičovských figúr smerom von z tohto rodinného kruhu, a dieťa vám povie – čo to robíš, kam ju otáčaš, vari nevidíš, že takto je to škaredé, že to nepasuje?! A bude preň úplne nepodstatné, či jedna z tých figúrok je otočená kamsi nabok kvôli práci, kariére, chudobe, zábave, pokušeniu, roztržitosti, či egoizmu.

Odstráňte jednu z týchto figúr a dieťa sa vás spýta: Čo sa stalo? Niečo mi tu chýba...

Malé dieťa dokáže veci vnímať oveľa hlbšie, ako by sme to od neho očakávali, vníma ich totiž prirodzene a intuitívne. Dieťa nie je zaťažené ťažkými osobnými hriechmi a preto sa nezaobera nepodstatnými, okrajovými javmi, neposudzuje ich z hľadiska akýchsi moderných antropologických teórií, ale z hľadiska osobnej skúsenosti a prirodzeného citu.

Do Betlehema prichádzajú pokloniť sa Svätej rodine pastieri i mudrci. Jednoduchí ľudia i úprimní učenci sa s úctou skláňajú pred tajomstvom tejto jedinečnej rodiny. V tomto ich geste ale súčasne vzdávajú úctu samotnému princípu rodiny, každej ľudskej rodiny, ktorá je povolávaná k tomu, aby v sebe niesla pečať tejto Svätej rodiny. Ani pastieri ani mudrci neľutovali námahu dlhej cesty, nepovažovali za stratený čas ten čas, ktorý venovali tejto Svätej rodine.

Pre nás sú vzorom toho, aby sme nikdy nepovažovali za stratený čas ten čas, ktorý venujeme rodine. Čas, ktorý venujeme našim rodinám, čas a námaha, ktoré budú zasvätené podpore samotnej idey rodiny v tomto našom dnešnom tak dopletenom svete a jej obrane pred deformáciou duchovných, morálnych, ale i základných ľudských hodnôt spojených s rodinou – to bude veľmi dobre investovaný čas a námaha, bude to totiž investícia do našej budúcnosti – tu i vo večnosti.“

Nasleduje pieseň. (Spieva zbor Višňové + Turie)

Kňaz:

Púť rodín s pápežom Františkom ukázala, že viera znamená radosť

Nedeľou 27. októbra 2013 vyvrcholila vo Vatikáne celosvetová Púť rodín v Roku viery. Motto podujatia znelo: „Rodina, prežívaj radosť z viery!“ Pápež František svoju homíliu sústredil do troch otázok: **o modlitbe v rodine, o uchovávaní pokladu viery v rodine a o prežívaní radosti v rodine.**

Otec:

V prvom bode, **venovanom modlitbe v rodine**, Svätý Otec čerpal z evanjeliového úryvku (30. nedeľa obdobia Cez rok, Lk 18,9-14) o modlitbe farizeja a mýtnika v chráme:

„Vo svetle tohto slova sa vás chcem opýtať, drahé rodiny: modlíte sa občas v rodine? Niektorí áno, to viem. No mnohí sa ma pýtajú: Ale ako sa to robí? - Nuž, tak ako ten mýtnik, to je jasné: ponížene, pred Bohom. Každý ponížene nechá na sebe spočinúť Pánov pohľad a prosí jeho dobrotivosť, aby prišiel k nám. - No ako sa to robí v rodine? Zdá sa totiž, že modlitba je niečo osobné. A potom, uprostred rodiny niet takej chvíle, čo by bola vhodná, pokojná... - Áno, je to pravda, ale je to aj otázka pokory, priznania si, že potrebujeme Boha, tak ako ten mýtnik! A všetky rodiny, všetci potrebujeme Boha, všetci, všetci! Potrebujeme jeho pomoc, jeho silu, jeho požehnanie, jeho milosrdenstvo, jeho odpustenie. A to si žiada jednoduchosť. Modlitba v rodine si vyžaduje jednoduchosť! Pomodliť sa spoločne Otče náš okolo stola, to nie je nejaká

mimoriadna vec, je to ľahké. A pomodliť sa spolu v rodine ruženec, to je ozaj krásne, dodáva to mnoho sily! A tiež modliť sa jeden za druhého: manžel za manželku, obaja za deti, deti za rodičov, za starých rodičov... Modliť sa za seba navzájom. Toto znamená modliť sa v rodine a toto robí rodinu pevnou: modlitba.“

Matka:

V druhom bode Svätý Otec na príklade sv. Pavla z jeho Druhého listu Timotejovi (2 Tim 4,7) **vysvetlil, ako rodina uchováva vieru:** „Svätý Pavol uchoval vieru, pretože tak ako ju prijal, ju aj ďalej daroval, ochotne idúc na periférie bez zaujímania obranných pozícií. Aj tu sa môžeme opýtať: Akým spôsobom v našej rodine udržiavame našu vieru? Držíme si ju pre seba, pre našu rodinu, ako súkromné imanie, ako bankové konto, alebo sa s ňou dokážeme podeliť, pohostinnosťou, otvorenosťou voči iným? Všetci vieme, že rodiny sú ‚v jednom behu‘, sú veľmi zavalené povinnosťami, no myslíte niekedy aj na to, že tento ‚beh‘ môže byť aj behom viery? Kresťanské rodiny sú rodinami misionárskymi. V Ríme na námestí počuli svedectvo misionárskych rodín. Sú misionárskymi aj uprostred každodenného života, vo svojich každodenných povinnostiach, keď do toho všetkého vkladajú soľ a kvas viery! Udržiavajme vieru v rodinách, pridávajme soľ a kvas viery do našich každodenných vecí.“ – povedal pápež František.

Syn:

V treťom bode sa pápež František **sústredil na rodinu, ktorá prežíva radosť.** Nadviazal pri tom na slová z responzóriového žalmu: «nechže to počujú pokorní a nech sa tešia» (Ž 34, 3). Pripomenul tiež slová sv. Pavla Filipanom: «Ustavične sa radujte ... Pán je blízko!» (Flp 4, 4-5) a všetkým položil otázku, ktorú si majú zodpovedať na domácu úlohu: „Ako je to s radosťou v tvojej rodine?“ Rodinám pripomenul ich skúsenosť s radosťou v rodine, ktorá nie je povrchná, nevyplýva iba „z vecí alebo z priaznivých okolností“, ale z „hlbokého súladu medzi osobami, ktorý všetci cítia v srdci“. Poukázal pritom na základ takejto radosti: „Základom tohto pocitu hlbokkej radosti je prítomnosť Boha. Prítomnosť Boha v rodine, prítomnosť jeho lásky, ktorá je prijímajúca, milosrdná a všetkých si váži. A predovšetkým, je to láska trpezlivá.

Trpezlivosť je cnosť od Boha, ktorý nás v rodine učí mať túto trpezlivú lásku voči sebe navzájom.“

„Iba Boh dokáže vytvárať harmóniu uprostred rozdielnosti,“ povedal ďalej Svätý Otec a svoju homíliu uzavrel slovami: „Ak chýba Božia láska, aj rodina stráca harmóniu, prevládne individualizmus a radosť uhasína. Avšak rodina, ktorá prežíva radosť z viery, spontánne ju komunikuje a je soľou zeme a svetlom sveta, je kvasom pre celú spoločnosť. Radostné rodiny... Drahé rodiny, žite vždy vo viere a jednoduchosti, tak ako Svätá nazaretská rodina. Pánova radosť a pokoj nech sú vždy s vami!“

Dcéra:

Prvého júna sa na olympijskom štadióne v Ríme stretol aj s rodinami. V rozhovore s matkou rodiny zdôraznil, **že rodiny sú domácou cirkvou, kde rastie Ježiš. Rastie v manželskej láske, v živote detí. A preto nepriateľ toľko útočí na rodinu: diabol ju nechce!** A snaží sa ju zničiť, snaží sa, aby tam neexistovala láska. Rodiny sú domácou cirkvou. Manželia sú hriešnici ako všetci, ale chcú pokračovať ďalej vo viere, v svojej plodnosti, v deťoch a vo viere svojich detí. Pán nech žehná rodine, nech ju urobí silnou v tejto kríze, v ktorej ju chce diabol zničiť.

Kňaz:

V homílii jubilujúcim manželom zdôraznil pápež František tri body: Vernosť, vytrvalosť a plodnosť.

Pätnásť manželských párov prišlo k oltáru v Dome sv. Marty. Bolo to pätnásť manželských príbehov, príbehov rodín, ktoré sa začali pred oltárom pred 25, 50 a 60 rokmi. Zišli sa, aby pri svätej omši so Svätým Otcom poďakovali Bohu za dosiahnuté roky manželstva. Táto scéna, nevšedná pre kaplnku sv. Marty, ponúkla Svätému Otcovi príležitosť hovoriť o troch pilieroch, ktoré z pohľadu viery musia podporovať manželskú lásku.

Verná, vytrvalá, plodná. Toto sú tri charakteristiky lásky, ktorú Ježiš prechováva k Cirkvi, svojej Neveste. A sú to tiež charakteristiky opravdivého kresťanského manželstva, zdôraznil Svätý Otec v homílii: Vernosť, vytrvalosť a plodnosť.

Slová kardinála Jozefa Tomka: Rodina je v Európe v kríze, ktorá zasahuje aj Slovensko. Štát má povinnosť chrániť

rodinu, pomáhať jej a zabezpečiť jej podmienky na život a uplatnenie práv. Lebo naozaj, bez rodiny niet budúcnosti ľudstva. Ani budúcnosti národa!

Nasleduje pieseň. (Spieva zbor Višňové + Turie)

Náš diecézny biskup Tomáš nás povzbudzuje na ceste s Máriou k Nebeskému Otcovi:

Každoročne už po koľký raz sa vydávate na cestu, putujete, aby ste si uctili Božiu Matku v tomto pútnickom chráme, prosili ju o pomoc a zverili jej seba i svoje rodiny pod jej ochranu. Ste tu buď sami, alebo pospolu so svojimi rodinami, prichádzate so svojimi ťarchami, o ktorých chcete hovoriť Matke Božej. A ona - vždy pokorná služobnica Pána - nás učí vytrvalosti a vernosti. Odporúča nám tri posolstvá, mohli by sme ich tiež nazvať piliermi, lebo z fyziky si pamätáme, že teleso ukotvené na troch bodoch má stabilitu. Aby sme mali duchovnú stabilitu, tu sú spomínané odporúčania, ktoré sama počas pozemského života uskutočňovala: **a) Som s tebou b) Milujem ťa c) Dôveruj mi.** Nebojme sa. Je to spoľahlivý recept. Platí už dvetisíc rokov. Jeho uskutočňovaním je možné dôjsť do cieľa nášho putovania. Vydajme sa na cestu nášho života, držíme sa na ceste, zažime

spolu krásu prírody, buďme súčasťou spoločenstva Cirkvi, spoločne sa modlime a spievajme, majme veľa času na debaty, zamerajme sa na cieľ a povzbudzujme sa navzájom, aby sme dorazili až do cieľa. Nezabúdajme, Mária, Matka pútnikov, kráča s nami, miluje nás a dôveruje nám. S ňou naše životné putovanie iste šťastne ukončíme, veď kráčame s Máriou ku Ježišovi a cez Ježiša k nebeskému Otcovi.

Kňaz: A teraz prosme a volajme: Pane, vyslyš nás!

1.Pane Ježišu, príď do každého manželského vzťahu, požehnaj ich lásku, daj im silu nech si vedia navzájom povedať: „prosím, ďakujem, prepáč“.

Pane, vyslyš nás!

2.Pane Ježišu, svojou milosrdnou Láskou uzdrav manželstvá, vyliet vzájomné zranenia, daj im silu vzájomne si odpúšťať, aby v radosť a pokoji mohli prežívať svoj manželský vzťah.

Pane, vyslyš nás!

3.Pane Ježišu, Ty si vyrastal v svätej rodine, daj nech sa aj naše rodiny snažia o svätosť, nech rešpektujú Boha, Božie prikázania, a nech Ťa majú v srdci na prvom mieste.

Pane, vyslyš nás!

4.Pane Ježišu, daj rodinám milosť, aby si uvedomovali dôležitosť a potrebu spoločnej, vzájomnej modlitby.

Pane, vyslyš nás!

Nebeský Otče, ty si nám dal Svätú rodinu ako žiarivý vzor; láskavo dopraj, aby sme ju nasledovali vo vzájomnej láske a v rodinných čnostiach a tak dosiahli večnú blaženosť v tvojom nebeskom domove. Skrze Krista, nášho Pána.

Môže nasledovať modlitba *Sláva Otcu i Synu i Duchu Svätému*. Nasleduje eucharistická pieseň (*Ctime túto Sviatosť slávnú*), *orácia a požehnanie*.

*Ctime túto Sviatosť slávnu,
zbožne skloňme kolená,
bohoslužbu starodávnu
nahrad' nová, vznešená;
pomôž zmyslom, ktoré slabnú,
viera s láskou spojená.*

*Otcu, Synu jedinému
chvála buď a plesanie,
sláva moc a česť ich menu,
tak aj dobrorečenie;
od obidvoch Poslanému
rovnaké buď uctenie. Amen.*

K.: Z neba si im dal chlieb.

L.: Ktorý má v sebe všetku slasť.

Modlime sa.

Pane Ježišu,

vo vznešenej Oltárnej sviatosti

zanechal si nám pamiatku

svojho umučenia a zmŕtvychvstania; *

prosíme ťa, -

pomáhaj nám uctievať tajomstvo

tvojho tela a krvi

s takou vierou a láskou,

aby sme vždy pociťovali

účinky tvojho vykupiteľského diela.

Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov.

L.: Amen.

Po modlitbe si predsedajúci vezme náplečné véľum, pokľakne, vezme do rúk monštranciu a požehná ľud, pričom nič nehovorí. Po požehnaní biskup položí monštranciu späť na korporál a pokľakne. Potom odloží véľum. Nasleduje pieseň **Nech je zveľbený Boh** (JKS 327). Kňaz (diakon) odnesie Najsvätejšiu oltárnu sviatosť do svätostánku v kostole. Na záver možno spievať **V sedmobrežnom kruhu Ríma** (JKS 523). Biskup so sprievodom odchádza, zbor spieva **mariánsku pieseň**.

